

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษาในประเทศไทย เป็นการศึกษาโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นำเสนอข้อมูลตามลำดับตรงตามวัตถุประสงค์ใน 6 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านวิธีสอน
3. ด้านผู้สอน
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structured Interview) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามเส้า (Methodological Triangulation) ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษา

1. หลักสูตร

โรงเรียนดำเนินการสอนระบบสองภาษา โดยคัดเลือกเด็กเข้าเรียน ใช้โครงสร้างหลักสูตรปกติของโรงเรียนที่ใช้สอนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นหลักสูตรแบบบูรณาการวิชา เชื่อมโยงความรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายให้ครูผู้สอน และผู้ที่ทำหน้าที่ประสานงานการสอนสองภาษาเป็นผู้จัดทำ มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสองภาษามีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปเขียนแผนการสอน

สมศักดิ์ ลีลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” กล่าวว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาหลักสูตรของเราใช้หลักสูตรของไทยตามปกติที่ใช้ในการเรียนการสอน แต่ว่าเราจัดสอนเป็นภาษาอังกฤษโดย Native Speaker กำหนดชั่วโมงสอน 6-8 ชั่วโมง

ในช่วงชั้นที่ 1 ส่วนช่วงชั้นที่ 2 กำหนดสอน 8 ชั่วโมง อาจจะมี ป.3 ป.4 ที่เป็น 7 ชั่วโมงบ้าง นี่คือ หลักสูตรในระดับประถม จึงเรียกว่า Junior International ที่นี้คำว่า International ไม่ได้นิยม เหมือนกับกระทรวงศึกษาธิการ แต่โรงเรียนนิยามคำว่า International Program หรือ International School ตามหลักวิชาการมากกว่าตามหลักนิคตศาสตร์ หรือตามหลักกฎหมาย หรือตามกฎหมายของกระทรวงศึกษาธิการ คือ โรงเรียนใช้คำว่า Inter ซึ่งไม่ได้แปลว่า ต้องเป็นต่างชาติ ถ้าของ กระทรวงศึกษาธิการจะนิยามในลักษณะนั้น เช่น ใครก็ตามที่มาเปิดโรงเรียนสอนภาษาจีน ถือว่าเป็นโรงเรียน International ได้ หรือเปิดโรงเรียนสอนภาษาเกาหลีก็เป็น International School ได้ เหมือนกัน แต่ถ้าเป็นของไทยไม่ให้เรียน International ดังนั้น โรงเรียนจึงตีความหมายว่า International มีความหมายดังนี้

ประการแรก คือ หลักสูตร ตัวหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตรงตามวัย ตามความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นเด็กชาติใดก็ตาม ถ้าหลักสูตรดี คือเปิดโอกาสให้เด็กวัยนี้ ชั้นนี้ที่ไหนก็มาเรียนได้ เป็นหลักสูตรที่เป็นสากล ทั่วไปเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันในหลักสูตร อาจจะมีแตกต่างกันบ้างในประเทศ แต่ในหลักการแล้วเหมือนกัน

ประการที่สอง คือ ครูผู้สอน โรงเรียนตีความคำว่า International นั้น ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูสอนชาวต่างชาติ ต้องเป็นฝรั่ง ไม่ได้หมายถึงว่า เป็นคนผมทอง ผมขาวเท่านั้น คนผิวดำคนเอเชียก็ได้ หมายถึง ความหลากหลายชาติ

ประการที่สาม คือ เรื่องของตัวนักเรียน นักเรียนที่มาเรียน ไม่ได้จำกัดว่า นักเรียนต้องเป็นนักเรียนต่างชาติ นักเรียนชาติไหนก็มาเรียนได้ หากเรียนรู้ และเข้าใจหลักสูตรของโรงเรียนได้ ส่วนนี้หมายถึงระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีนักเรียนต่างชาติเรียนอยู่หลายคน เพราะเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

ประการที่สี่ คือ เรื่องของ Facility ของการเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของชั้นเรียน ครูผู้สอน หรือของนักเรียนจะต้องมีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสากล

ประการที่ห้า คือ ระบบการบริหารจัดการ และบุคลิกภาพของนักเรียนต้องเป็นอันดับหนึ่ง คือการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้เป็นสากล

หลักสูตรประถมศึกษา โรงเรียนนิยามตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนนี้ไม่ได้สังกัด สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) กระทรวงศึกษาธิการ แต่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย หลักสูตรของโรงเรียนจึงเป็นเช่นนี้ แต่ตรงนี้เป็นเรื่องเล็ก ๆ ในระดับ Junior และนักเรียนก็ได้เรียนเป็นภาษาอังกฤษอย่างเดียวยุ้ย มีการสอนภาษาจีน และภาษาอื่นที่เป็นภาษาสากลที่คนยอมรับ ภาษาจีนก็มีคนใช้กันทั่วโลก ต่อไปก็น่าจะมีมากขึ้น อาจจะมากกว่าภาษาอังกฤษด้วยซ้ำ

ในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนใช้หลักสูตรไทย แต่มีการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นจุดแข็ง ไม่ใช่จุดอ่อน เพราะการใช้หลักสูตรต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นประเทศอังกฤษ หรือสหรัฐอเมริกา ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ หากนักเรียนจบหลักสูตรเหล่านี้ จะไปเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยต้องไปขอการรับรองก่อน แต่หลักสูตรไทยไปได้ทั่วโลก

แก้วตา เขตสุวรรณ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2548) การจัดหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันมีความเหมาะสม และยืดหยุ่น เพื่อให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ในแต่ละปีการศึกษา มีการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ เนื้อหาของหลักสูตรมีลักษณะบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยเด็กจะมีพัฒนาการความรู้ในแต่ละวิชาแบบองค์รวมไปพร้อม ๆ กัน ครูผู้ประสานงานการสอนสองภาษา โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” ให้ความเห็นว่า ครูที่จัดทำหลักสูตร ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ตลอดจนศึกษาพื้นฐานความรู้ ภูมิหลังของนักเรียน รวมถึงความต้องการของชุมชน เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่นำมาใช้สอน การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นงานชิ้นแรกที่สำคัญยิ่ง ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนฝ่ายวิชาการ ครูหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนประจำวิชา แต่ไม่มีผู้ปกครองหรือผู้เชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ

จากข้อมูลเอกสารรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547

(คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โรงเรียนชลราษฎรอำรุง, หน้า 4-9) พบว่า โรงเรียนจัดทำโครงการ โรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โดยใช้โครงสร้างหลักสูตรเช่นเดียวกับโครงสร้างหลักสูตร ในชั้นเรียนปกติ เพียงแต่จัดให้เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนใน 3 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งนักเรียนต้องมีการเรียนผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่า 60% โดยมีครูสอนเป็นชาวต่างชาติ

ภูซังค์ บุญขรัตนสุนทร (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง กล่าวว่า ชื่อเสียงของโรงเรียนทำให้มาสู่การจัดทำโครงการหลักสูตร MEP (Mini English Program) ซึ่งได้จัดทำหลักสูตรนี้มาแล้ว 2 ปี โดยเปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวนชั้นละ 1 ห้อง ซึ่งรับเด็กที่ประสงค์เรียนหลักสูตร MEP ตามจำนวนที่ต้องการ ห้องละไม่เกิน 30 คน มีการตั้งเกณฑ์ในการรับเด็กเข้าเรียนว่า ระดับใดที่สามารถเรียนได้ โดยครูสอนชาวต่างชาติเป็นผู้สัมภาษณ์ ทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ และให้เด็กทำข้อเขียนภาษาอังกฤษ หลักสูตรที่ใช้สอนเป็นหลักสูตรเดียวกันทั้งหมดของแต่ละระดับชั้น โดยมีทั้งหลักสูตรปกติ กับหลักสูตร MEP ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการทั้งหมดรับผิดชอบด้านหลักสูตรจะเป็นผู้แปลหลักสูตรที่ใช้

สอนปกติมาเป็นภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ แล้วจึงนำไปสอนนักเรียน ส่วนวิชาอื่นก็ยังคงเรียนเป็นภาษาไทย หลักสูตร MEP นี้เป็นเบื้องต้น ซึ่งต่อไปจะขยายไปสู่ หลักสูตร EP (English Program) โดยจะเพิ่มสอนวิชาคอมพิวเตอร์ และสุขศึกษา ในปีแรกโรงเรียน รับนักเรียนก่อน แยกเด็กเก่ง ไม่เก่ง ตามความสามารถตอนสอบ แล้วปรับวัดความรู้ทีหลัง ซึ่งมี บางกลุ่มที่พยายามได้ว่า ไม่สามารถเรียนได้

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ครูผู้ประสานงาน โครงการหลักสูตร MEP (Mini English Program) โรงเรียนชลราษฎรอำรุง กล่าวว่า ตนเองจัดทำรายละเอียดทั้งหมด ของหลักสูตร ได้แก่ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหา และการวัดผล ประเมินผล เป็น ภาษาอังกฤษ พร้อมกับชี้แจงให้ครูสอนชาวต่างชาติเข้าใจในทุกรายละเอียดก่อนทำการสอนจริง ครูสอนชาวต่างชาติไม่เข้าใจหลักสูตรลึกซึ้ง ครูสอนชาวไทยไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำเอกสาร ประกอบหลักสูตร

ธวัช บุตรรักษา (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2548) ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลชลบุรี กล่าวว่า เปิดสอนหลักสูตร MEP ทั้งหมด 3 ห้อง โดยแบ่งเป็นเด็กเรียนเก่ง 1 ห้อง เด็กเรียน ปานกลาง 1 ห้อง เด็กเรียนอ่อน 1 ห้อง ๆ ละ 25 คน ซึ่งใช้หลักสูตรเดียวกันหมด

นุชจริย์ จันเสียม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ครูสอนคณิตศาสตร์ โรงเรียน อนุบาลชลบุรี กล่าวว่า โรงเรียนมีการคัดเลือกเด็ก เพื่อเข้าเรียนหลักสูตร MEP วิชาที่เปิดสอนได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา และสุขศึกษา ห้องเด็กเก่งเรียน ทุกวิชา ส่วนห้องเด็กปานกลาง และเด็กอ่อน เรียนเป็นบางวิชา ด้านเนื้อหาของหลักสูตรเป็น หลักสูตรแกนกลางตามระดับช่วงชั้น ครูสอนชาวไทยจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร นำมากำหนดเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรม และ คาบเวลา ในช่วงชั้นครูสอนอาจจับเนื้อหาตรงไหนมาสอนก่อนก็ได้ แต่เกิดปัญหา คือ เด็กทำ ข้อสอบวิทยาศาสตร์ที่เป็นภาษาไทยไม่ได้ และผู้ปกครองไม่เข้าใจ จึงมีการจ้างครูจากภายนอก มาสอนเป็นรายชั่วโมง แต่ภาษาอังกฤษเด็กทำได้หมด

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ผู้ปกครองให้ความเห็นว่า หลักสูตรสองภาษามีเนื้อหา สาระดี มีการปรับปรุงอยู่เสมอ ทำให้เด็กกล้าพูดภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่ สอดคล้องควบคู่กับหลักสูตรปกติ

สรุปได้ว่า โรงเรียนใช้หลักสูตรของตามปกติที่ใช้ในการเรียนการสอน แต่จัดสอนเป็น ภาษาอังกฤษโดยจัดแบบ Native Speaker มีการกำหนดนับชั่วโมงเรียน ครูสอน และครู ผู้ประสานงานสอนสองภาษาของโรงเรียนจัดทำหลักสูตรกลางของโรงเรียนเป็นแบบบูรณาการ

การเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันในแต่ละกลุ่มสาระเรียกว่า หลักสูตร International Program บ้าง หลักสูตร MEP บ้าง โรงเรียนคัดเลือกเด็กเข้าเรียน มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ครูสอนชาวไทย จัดทำแผนการสอนแล้วจึงให้ครูสอนชาวต่างชาตินำไปใช้สอนจริง

2. วิธีสอน

จากข้อมูลเอกสารรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 (คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โรงเรียนชลราษฎรอำรุง, หน้า 9) พบว่า โรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างคล่องแคล่ว ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะในทุก ๆ ด้าน ครูผู้สอนใช้ตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียนการสอน ชี้แจง วัตถุประสงค์ และรายละเอียดแต่ละวิชาก่อนสอน มีการประชุมวางแผนการสอนร่วมกัน คัดเลือก ครูสอนชาวต่างชาติโดยให้ทดลองสอน และทดสอบ ครูไทยที่ประสานงานเป็นผู้แนะนำวิธีสอน ให้กับครูต่างชาติ ผู้บริหาร โรงเรียนจัดนิเทศการสอนให้กับครู

สมศักดิ์ ลีลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า วิธีการสอนของครู เน้นสอนว่า การใช้วิธีการสอนของครู มักจะติดกับสิ่งที่ตนได้เรียนมา แต่ครูสอนต่างชาติชาวสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งทั้ง 4 ชาตินี้ มีการจัดการศึกษาที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย ดังนั้นจึงคิดว่าใน 4 ประเทศนี้ ถือว่าเขามีวิทยาการการสอนที่ดีกว่าของไทยในเรื่องการปฏิรูป การศึกษา ซึ่งเป็นการปรับการเรียนการสอน แต่ก็ยังมีไม่น้อยที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ติดอยู่กับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือ สอนแบบกวดวิชา สอนแบบการให้เนื้อหา เพราะว่าการสอนแบบให้ เนื้อหามันได้เป็นขั้นเป็นอัน แต่ถ้าเป็นประเทศทั้ง 4 ประเทศ เขาจะไม่เน้นตรงนั้นแล้ว และ ตัว เราเองก็ไม่อยากจะให้เน้นตรงนั้นเป็นหลัก แต่โรงเรียนต้องการมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้วิธีเรียน คือ เรียนวิธีที่จะเรียนรู้ โดยใช้การปฐมนิเทศในช่วงต้นของปีการศึกษา โรงเรียนจัดทำ Work Shop สำหรับครูที่สอน ครูใหม่จะอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม ส่วนครูเก่าจะเข้า Work Shop ในเดือนมีนาคม หลังจากสอบเสร็จภายในเดือนมีนาคม โรงเรียนจะสอนด้วย Individual ว่าด้วย Design ว่าด้วยการประเมินผล ว่าด้วยการผลิตสื่อพร้อมกับการนิเทศการสอนด้วย

วิธีการสอนระหว่างตะวันตก และตะวันออก ความจริงแล้ว เป็นเรื่องที่ทางเราไม่ได้ เปลี่ยนวิธีการสอนสักเท่าไร ในประเทศตะวันตกเขาเปลี่ยนวิธีสอนแล้ว ของเรายังไม่ได้เปลี่ยน พบว่า ครูจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้ปกครอง อยากให้มาเรียนแล้วได้ความรู้เต็ม ๆ จริง ๆ แล้วแนวคิด ทางด้านการศึกษาไม่ได้ต้องการให้นักเรียนได้รับความรู้กลับบ้าน แต่เขาจะต้องได้วิธีคิดกลับบ้าน วิธีสอนของฝรั่ง หรือชาวตะวันตกที่พัฒนาแล้ว เชื่อว่าก็ยังมียังสอนแบบเดิมอยู่ เหมือนกับ

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยยังสอน Lecture อยู่ แต่พอเขามาสอน โรงเรียนพบว่า เขาจะสร้างกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสอนให้เด็กได้คิด ให้เด็กหาคำตอบด้วยตนเอง สิ่งนี้สำคัญ เพราะครูไทยมักจะรำคาญที่เด็กไม่ได้คำตอบสักที และครูไทยไม่ค่อยตั้งคำถาม มีอะไรก็จะบอกหมด แต่ของเขจะเป็นผู้ตั้งคำถามและให้เด็กเป็นผู้หาคำตอบ อันนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นตะวันตกหรอก ครูไทยต้องตั้งคำถาม ตั้งโจทย์และให้นักเรียนทำ แล้วคอยเป็นผู้ช่วย และพี่เลี้ยง หรือหัวหน้าทีมในการเรียนรู้ เวลาจะเรียนเรื่องอะไร ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยคอยให้คำปรึกษา สร้างกิจกรรม ฝึกเขาให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ใช่สอนเขาทุกเรื่องฝึกให้เขาหาคำตอบในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง นี่คือนิเวศน์ของชาวตะวันตกเขาจะเป็นแบบนี้ ความจริงเขาอาจจะไม่เป็นแบบนี้ก็ได้ แต่เมื่อมาที่โรงเรียน ๆ จะสอนก่อนที่เขาจะสอน การปฐมนิเทศโรงเรียนจะเตรียม และบอกถึงวัฒนธรรมไทย ใครที่มาอยู่ใหม่ โรงเรียนจะบอกถึงวิธีสอน แล้วเขาจะปรับปรุงการสอนของเขา บางคนอาจจะมียุทธศาสตร์มาก่อนแล้ว

แก้วดา เขตสุวรรณ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดหาตำราที่สอดคล้องกับหลักสูตร แนะนำวิธีสอนบางประการให้กับครูสอนภาษาชาวต่างชาติที่รับจ้างสอนเพื่อเตรียมการสอน

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ครูสอนจัดทำกำหนดการสอน และแผนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน ครูใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ครูก็ยังขาดประสบการณ์ในการวางแผนการสอน ขาดความต่อเนื่องในการสอน ซึ่งบางครั้งในแต่ละคาบ ไม่สามารถสอนได้ตามแผนทุกครั้ง ปรับเปลี่ยนวิธีสอนเสมอ นักเรียนมีความพร้อมแตกต่างกัน บางครั้งนักเรียนต้องเปิดพจนานุกรมภาษาอังกฤษเพื่อค้นหาคำศัพท์ จึงไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน ครูสอนพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารให้นักเรียนเข้าใจ

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ครูสอนชาวต่างชาติมีเทคนิคการสอนของตนเอง โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก พยายามใช้ภาษาง่าย ๆ โดยคำนึงถึงพื้นฐานของนักเรียน สอนไปตามแผนการสอน มีการสอนร่วมกันระหว่างครูสอนชาวไทย และครูสอนชาวต่างชาติ ขณะที่ครูสอนชาวต่างชาติทำการสอน ครูสอนชาวไทยทำหน้าที่ประเมินการสอน สังเกตพฤติกรรมผู้เรียน และให้คำแนะนำแก่ครูสอนชาวต่างชาติ เพื่อจัดสอนเสริมให้กับนักเรียนในรายที่มีปัญหา และยังทำหน้าที่สอนเสริมในหลักสูตรปกติอีกด้วย แต่ก็ยังประสบปัญหา ตรงที่เด็กบางคนไม่มีทักษะด้านภาษาเลย พ่อแม่มีเงินต้องการให้ลูกเรียน ทำให้เด็กเครียดไม่เข้าใจบทเรียน แต่ถูกพ่อแม่บังคับให้มาเรียน ซึ่งในความรู้สึกไม่สมควรเป็นเช่นนั้น ถ้าเด็กเรียนไหว และ

การคัดเลือกคุณภาพ เด็กก็จะเรียนได้ ครูจึงใช้เทคนิค โดยแบ่งกลุ่มเด็กเก่งกับเด็กไม่เก่งปนกัน เพื่อให้เด็กเก่งคอยช่วยเหลือภายในกลุ่ม

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า การสอนวิชาภาษาอังกฤษ เด็กเข้าใจเรียนรู้เรื่อง แต่วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา และสุขศึกษา เด็กยังไม่เข้าใจ ครูสอนโดยใช้วิธีที่ตนเองถนัด สอนตามใจที่ตนเองอยากสอน ไม่สอนไปตามลำดับแต่ละบทเรียน ใช้วิธีสอนก้าวกระโดดไปข้างหน้า แล้วย้อนกลับมาหลัง ซึ่งทำให้เด็กเกิดความสับสน และไม่เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง แต่วิธีสอนที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง คือ ครูใช้วิธีผูกปมปัญหาให้เด็กนักเรียน รู้จักวิธีคิดแก้ไขปัญหา

รัชดาพร ขาวคม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ผู้ปกครอง กล่าวว่า ครูใช้วิธีสอน สลับกันไปปรับเปลี่ยนรายวิชาไม่ตรงกับตารางสอน เช่น ชั่วโมงวิทยาศาสตร์แต่สอนวิชา ภาษาอังกฤษ ครูใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เด็กเบื่อหน่าย ซึ่งควรจะนำเสนอให้เกิดความ น่าสนใจ น่าสนุก และแปลกใหม่

นุชจริย์ จันเสียม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า วิธีการสอนของครูนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพ และปัญหาที่ประสบอยู่ ต้องพยายามใช้วิธีสอนเด็กให้เกิดการพัฒนาทักษะ และ ให้ตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียน อาจมีการปรับเปลี่ยนวิธีสอนบ้าง โรงเรียนให้อิสระแก่ครูที่จะใช้วิธีสอนแบบใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของครูแต่ละคน ครูชาวต่างชาติใช้การสอดแทรก แนวคิดเปรียบเทียบความเป็นไทยกับความเป็นตะวันตก ถ้าหากครูสอนชาวต่างชาติลากิจก็จะใช้ ครูคนไทยสอนแทน หรือครูผู้ช่วยสอน (TA) (Teacher Assistant) บริหาร โรงเรียนเองดำเนินการ นิเทศครูสอนเป็นประจำทุกปี

ภูษงค์ บุญรัตนสุนทร (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า วิธีการสอนนั้น ครูสอนจะใช้วิธีสอนแบบใดก็ได้ ซึ่งผู้บริหารจะใช้การประเมินครูสอนโดยออกแบบประเมินโดย ให้เด็กนักเรียนเป็นผู้ประเมินวิธีการสอนของครู เด็กนักเรียนบางคนต้องยกเลิกการเรียนกลางคัน หันกลับไปเรียนหลักสูตรปกติ เพราะเรียนไม่รู้เรื่อง ส่วนบางคนที่ยังคงเรียนจนจบได้ โรงเรียนไม่ยอมจัดห้อง King หรือห้อง Queen อยากจัดเด็กเก่ง และไม่เก่งรวมกัน แต่ผู้ปกครอง มีค่านิยมเป็นเหมือนแพชั่น มีเด็กที่ไม่ใช่ห้อง King หรือห้อง Queen จบไปแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอื่นที่ดี ซึ่งสภาพสังคมภายในโรงเรียนไม่เกี่ยวกับการเรียน ขึ้นอยู่กับตัวเด็ก

สรุปได้ว่า โรงเรียนมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิธีเรียน วิธีคิด ฝึกให้นักเรียน หาคำตอบ ในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีการประชุมวางแผนการสอน ดำเนินการนิเทศ ครูสอนปรับเปลี่ยนวิธี

สอน ใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ จัดแบ่งกลุ่มเด็กเก่ง และไม่เก่งคละกันไป เด็กไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาในบางวิชา ครูใช้วิธีสอนตามที่ตนเองถนัด และไม่เป็นลำดับขั้นตอน ครูสอนให้เด็กนักเรียนรู้จักวิธีคิดแก้ไขปัญหา

3. ผู้สอน

จากข้อมูลเอกสารรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 (คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โรงเรียน ชลราษฎร์บำรุง, หน้า 9) พบว่า เป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพด้านคุณลักษณะของครู โรงเรียนส่งเสริมการพัฒนาครูให้สามารถใช้ศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ และพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนว่าจ้างครูชาวต่างชาติให้สอนในหลักสูตร MEP โดยมีครูสอนคนไทยคอยให้คำปรึกษา แนะนำ ครูชาวต่างชาติบางคนจบสาขาวิชาที่ตนสอน และมีประสบการณ์ มีการประเมินครูสอนชาวต่างชาติ โดยสัมภาษณ์ สอบถามเด็กนักเรียน จัดทำรายงานสรุปการสัมภาษณ์ผู้เรียน และครูสอนประจำวิชา

สมศักดิ์ ลีลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า อันดับแรก โรงเรียนมีการกำหนดเอาไว้ในระเบียบว่า อันที่หนึ่ง คือ ครูสอนต้องจบอย่างต่ำปริญญาตรี อันที่สอง ต้องจบวิธีการสอน หากไม่จบในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยตรง อย่างน้อยจะต้องได้ประกาศนียบัตรที่เกี่ยวกับการสอนมา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนพบว่า ครูสอนชาวต่างชาติที่เป็นชาวยุโรป บางประเทศ มีปัญหาในการสอน เพราะระบบการศึกษาของเขาไม่เหมือนประเทศไทย แต่ถ้าเป็นครูจากสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ จะไม่มีปัญหา เพราะหลักสูตรคล้าย ๆ กัน จะมีส่วนคล้ายกันมาก ระบบการศึกษาจะใกล้เคียงกันมาก เมื่อเข้ามาก็จะสอนได้เลย ครูสอนชาวต่างชาติส่วนใหญ่สามารถใช้หลักสูตรได้ ซึ่งส่วนมากจะเป็นครูจากสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โรงเรียนยังมีครูจากรัสเซียด้วย มาสอนวิชาศิลปะ ครูจาก สวิตเซอร์แลนด์ สอนเรื่องการละคร นับว่าโรงเรียนโชคดีที่ได้อาจารย์ดี ๆ เก่ง ๆ จบปริญญาโท มาเป็นหลัก ในระดับมัธยมศึกษา เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในขณะนี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ภาษาไทยก็มีเฉพาะวิชาภาษาไทย เริ่มแรกหาครูสอนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ไทยไม่ได้ โรงเรียนให้ครูไทยสอน แต่ต่อมาได้ครูสอนชาวต่างชาติที่จบประวัติศาสตร์เอเชีย และโรงเรียนก็ส่งครูไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้ไปอบรม และได้เรียนต่อปริญญาโท ทางด้านประวัติศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จบวิชาเอกภาษาอังกฤษมา ซึ่งก็สามารถสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ อย่างนี้เป็นต้น โรงเรียนมีวิชาเลือก คือ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน

เงินเดือนครูสอนชาวต่างชาติไม่สูง ถ้าเทียบกับการที่เขาไปสอนที่กรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยเงินเดือนของครูสอนชาวต่างชาติ ขึ้นอยู่กับคุณวุฒิ ปริญญาตรี ปริญญาโท ก็ประมาณ 2

หมั่นกว่าบาท ถ้าเก่งๆ อาจจะหลายหมื่น ตอนนี้โรงเรียนมีครูสอนชาวต่างชาติที่จบปริญญาเอกมาสอนอยู่ด้วย

ส่วนในเรื่องของการบริหารนั้นครูสอนชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานกับเรา เขาชอบการบริหารแบบคนไทย ครั้งหนึ่งโรงเรียนรับสมัครผู้บริหารฝรั่งมาทำงานด้วย พอครูสอนชาวต่างชาติทราบ ก็มีครูจำนวนหนึ่งมาบอกกับโรงเรียนว่า “คุณจะรับฝรั่งมาเป็นหัวหน้าผมหรือผมไม่ชอบนะ ที่มาทำงานกับคุณ คือไม่อยากมีหัวหน้างานเป็นฝรั่ง อยากมีหัวหน้าเป็นคนไทย” เขายังบอกอีกว่า “การที่เขาเข้ามาทำงานในเมืองไทย เพราะอยากได้รับประสบการณ์ และหัวหน้าคนไทยมีลักษณะยืดหยุ่น และคุยกันรู้เรื่อง คุยกันแล้วอธิบายเข้าใจกันง่าย” ซึ่งตรงนี้ถือว่าเป็นความสุขในการทำงานของโรงเรียน เราให้สวัสดิการเขา เช่น ค่าเช่าบ้าน ประกันสังคม หรือใบอนุญาตการทำงาน เราก็จะอำนวยความสะดวกให้

วิธีการที่จะรักษาครูสอนชาวต่างชาติไว้นาน ๆ โดยการจูงใจจากสถานที่ทำงาน ในเรื่องบรรยายในห้องดิน (บางแสน) มีความเป็นชายหาด มีอาหารทะเล และอากาศดี ยิ้มแย้มแจ่มใส คุยกับเขาตรง ๆ ว่าเงินเดือนไม่มาก แต่มีอย่างอื่นสามารถคุยกันได้ ถ้าจำเป็นจริง ๆ เรามีรถรับส่ง ส่วนครูใหม่จะซื้อจักรยานให้คนละคัน

แก้วตา เขตสุวรรณ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า โรงเรียนมีครูสอนหลักสูตร MEP เป็นชาวตะวันตก ที่โรงเรียนว่าจ้างให้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งระดับประถม และมัธยมศึกษา ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน ซึ่งครูท่านใดจบสาขาการศึกษาโดยตรงจะมีเงินเดือนที่สูงเดือน ๆ ละประมาณ 35,000-40,000 บาท หากจบระดับปริญญาโทจากต่างประเทศ จะได้รับเงินประจำตำแหน่งด้วย ส่วนครูสอนชาวต่างชาติที่สอนในโปรแกรมนานาชาติ จะได้รับอัตราเงินเดือนที่สูงถึงเดือนละประมาณ 70,000-100,000 บาท

ผู้วิจัยสังเกต พบว่า ครูสอนภาษาชาวเอเชีย จะดูแลเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน ยิ้มแย้มแจ่มใส น้ำเสียงที่ใช้นุ่มนวล มีวิธีนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ และแปลกใหม่ ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ส่วนครูสอนที่เป็นชาวอเมริกัน แต่งกายเรียบร้อย ดูเคร่งขรึม เอาใจจริงเอาใจกับการเรียนการสอน

นุชจริย์ จันแสงชัย (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ครูสอนชาวต่างชาติที่สอนคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เป็นผู้ที่จบมาจากสาขาวิชาที่ตนสอนโดยตรง เขาจะค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอน รวมทั้งใส่ใจ เรื่องสิ่งแวดล้อม มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนสอน ตรงต่อเวลา เป็นคนรุ่นใหม่ ที่ใส่ใจเด็กนักเรียน ครูสอนสองภาษาจะเหนือกว่าครูสอนปกติ โรงเรียนให้ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือกด้วย

ครูสอนชาวต่างชาติมีทั้งฟิลิปปินส์ อินเดีย และอเมริกัน ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการครูสอนที่เป็นชาวตะวันตก ไม่ต้องการชาวเอเชีย เพราะพูดสำเนียงเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ส่วนโรงเรียนและเด็กนักเรียนต้องการครูสอนชาวต่างชาติที่เป็นชาวฟิลิปปินส์ และอินเดีย เพราะว่าพูดสิ่งที่ยากให้เป็นง่าย เข้าใจวัฒนธรรมชาวเอเชีย และมีความรักเด็ก ครูสอนคนหนึ่งชื่อว่า เอ็ดดี้ เป็นครูชาวอเมริกัน สอนเก่งแต่ไม่ชอบสอนเด็กประถมศึกษา และมีปัญหาสุขภาพ ครูสอนชาวอเมริกันต้องการที่จะสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับปริญญาตรี

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ประกาศรับสมัครครูสอนชาวต่างชาติ ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) และทำการคัดเลือกโดยคณะกรรมการ ครูชาวต่างชาติส่วนใหญ่จบสาขาวิศวะเขียนแบบ ครูสอนที่เป็นนักท่องเที่ยวยุ่พักยาวไม่ค่อยระวังเรื่องการพูดจา บางครั้งใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ สะกดคำภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ผิดหลักไวยากรณ์ บางคนใช้เอกสารปลอม ส่วนเรื่องของเงินเดือนมีผลต่อตัวครูสอนชาวต่างชาติ ค่าจ้างขึ้นอยู่กับตัวครูสอน หากครูสอนเรียกร้อง หรือต่อรองเงินเดือนเพิ่มไม่ได้ก็จะกระทำกับเด็ก โดยให้เด็กไปบอกกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองคุยกับผู้บริหาร โรงเรียน ต่อมาโรงเรียนจึงแก้ปัญหาด้วยการให้ครูสอนชาวต่างชาติทดลองสอน 3 เดือน ทำสัญญาปีต่อปีบ้าง จ้างเพียงแค่ 11 เดือนบ้าง เว้น 1 เดือน หากมีงานจึงจ้างบ้าง เช่น จัดทำหลักสูตร ทำแผนเตรียมการสอนว่าจ้างให้สอนครูไทย เป็นต้น

ธวัช บุทธรักษา (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนใช้วิธีหักเงินเดือนของครูสอนชาวต่างชาติ 3-4 พันบาท เพื่อเป็นหลักประกันในการสอน เพราะว่า ครูสอนบางคนอาจไม่ประสงค์ที่จะสอนอย่างแท้จริง แต่เพียงเพื่อหารายได้พิเศษระหว่างอยู่เมืองไทย ซึ่งครูกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวยาวต่างชาติ จึงไม่มีวิญญานของความเป็นครู ส่วนทางด้าน สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ต้องการครูสอนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพ แต่ไม่กลัวว่าจ้างในอัตราเงินเดือนที่สูง ดิกระเปียบการใช้เงินของราชการ และไม่รับสมัครครูสอนอายุเกิน 35 ปี เพราะว่า ทำให้เด็กรู้สึกขาดความกระตือรือร้น รวมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาก็ไม่ช่วยเหลือ เพียงแต่ช่วยในการประสานงานเท่านั้น

รัชดาพร ขาวคม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) ให้ความเห็นว่า ฟังพอใจที่โรงเรียนให้ผู้ปกครอง และนักเรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูสอน ตนเองต้องการครูสอนชาวตะวันตก เพราะต้องการภาษา และสำเนียงที่ถูกต้อง ไม่อยากได้ครูสอนชาวเอเชีย เพราะว่า ครูที่สอนอายุน้อย อาจขาดประสบการณ์ และใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ครูสอนชาวต่างชาติบางคนสอนให้เด็กนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ ส่วนเด็กนักเรียนไม่ชอบครูที่มีอายุมาก โรงเรียนอนุบาลชลบุรี มีเครือข่ายผู้ปกครอง

เปิดกว้างให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น ร่วมแก้ไขปัญหา ซึ่งมีไม่มากนัก แต่จะไม่เข้าไปยุ่งเรื่อง การเรียนการสอนของครู

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า เครือข่ายผู้ปกครองของ โรงเรียนอนุบาลชลบุรีมีความเข้มแข็ง ผู้ปกครองบางคนผลัดเปลี่ยนกันมาเฝ้าดูพฤติกรรมการเรียน การสอนของครูสอน และนักเรียนของตน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมองว่า ผู้ปกครองสร้างแรงกดดัน ให้กับครูสอน ครูสอนบางคนใช้วาจา และน้ำเสียงที่ไม่เป็นมิตรกับนักเรียน บางครั้งใช้อารมณ์ โกรธต่อว่านักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งทำให้เด็กนักเรียนไม่อยากจะเข้าห้องเรียน หรือหนีการเข้า เรียนไปเลย ครูควรดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนให้มากขึ้น ซึ่งตนเอง ต้องการครูสอนชาวตะวันตกที่มีความรู้ระดับปริญญาตรี มีความรู้ทางการสอนโดยตรง

ภูษงค์ บุญขรัตนสุนทร (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนต้องการ เครือข่ายของจังหวัดชลบุรี ซึ่งปัจจุบันมีเครือข่ายคือ โรงเรียนชลราษฎรอำรุง โรงเรียนชลกันยานุกูล และโรงเรียน “สุขบท” เพื่อเชื่อมโยงการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ให้เป็นระบบ และเข้มแข็ง นำไปสู่หลักสูตร EP

สรุปได้ว่า ครูสอนบางคนมีความรู้ระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวกับการสอน ครูสอน ชาวต่างชาติมีทั้งชาวตะวันตก และเอเชีย รวมทั้งรัสเซีย มีประสบการณ์สอน เอาใจใส่ต่อการสอน มีครูไทยช่วยสอน เงินเดือนครูสอนไม่สูง แต่มีสวัสดิการ ชอบการบริหารแบบยืดหยุ่น ครูบางคน มีพฤติกรรมการสอนที่ไม่เหมาะสม มีเครือข่ายโรงเรียน เครือข่ายผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

จากข้อมูลเอกสารรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547

(คณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โรงเรียน ชลราษฎรอำรุง, หน้า 9) พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการค้นคว้าหาความรู้โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดกิจกรรมที่สร้างเสริมการรักความเป็นไทยให้เกิดกับผู้เรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมเป็นแบบ บูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาบ้าง จัดตามกลุ่มสาระบ้าง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งใน และนอกห้องเรียน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจในบทเรียน

สมศักดิ์ ลิลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษา ครูสอนชาวต่างชาติจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เอง แต่ในระดับประถมศึกษาครู สอนชาวไทย และครูสอนชาวต่างชาติช่วยกันออกแบบ และช่วยกันเตรียมในช่วงเริ่มต้นของ การเรียนการสอน ผู้บริหาร โรงเรียนจะคุยกันในช่วงปฐมนิเทศให้ครูสอนเข้าใจในปรัชญาของ

หลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เข้าใจในตัวนักเรียน และ โรงเรียนต้องการให้เขาเป็นคน
เช่นไร คือพูดถึงตัวตุ๊กตาที่เราจะตั้งไว้ เมื่อทุกคนเข้าใจ หลักของปรัชญาที่ตั้งไว้แล้ว หลังจากนั้นจึง
ช่วยกันออกแบบตัวกิจกรรม

ธวัช บุตรรักษา (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2548) และภุชงค์ บุญรัตนสุนทร (สนทนา
กลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวตรงกันว่า ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดมุ่งให้
สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละวิชา เชื่อมโยงความรู้ที่นักเรียนได้รับเข้าด้วยกัน คำนึงถึงการมี
ส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ๆ บางกิจกรรมมีงบประมาณค่อนข้างสูง
จึงต้องให้เกิดประสิทธิภาพ และคุ้มค่าเด็กนักเรียนจะต้องได้รับความรู้ และทักษะอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยสังเกต พบว่า กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นนั้น ส่งผลให้นักเรียนรู้จักวิธีสืบค้นข้อมูล โดยครู
ตั้งโจทย์ให้นักเรียนไปค้นหาจากห้องสมุดของโรงเรียน เด็กนักเรียนรวมกลุ่มช่วยกันค้นหาแต่ละ
ส่วนของคำตอบ

นุชจริย จันแสงยม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ครูสอนแต่ละกลุ่มสาระ
ปรึกษากันว่าจะจัดกิจกรรมอะไร จัดอย่างไร จัดที่ไหน ใช้งบประมาณเท่าไร ส่วนใหญ่จะเป็น
กิจกรรมนอกโรงเรียน แต่กิจกรรมภายในโรงเรียนครูสอน แต่ละคนจะเป็นผู้คิดจัดเอง โดยกำหนด
กรอบกิจกรรมแต่ละครั้งให้ตรงตามวัตถุประสงค์ อาจให้ทำรายงาน หรือวาดรูป ซึ่งจะมีกิจกรรมให้
เลือก ส่วนกิจกรรมเสริมที่จัดขึ้น ได้แก่ กีฬา ทัศนศึกษา เป็นต้น กิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม
ไทย คือ ดนตรีไทย รำไทย กิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ครูสอนนำมาใช้ โดย
ให้นักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนรู้เร็วช่วยสอน ซึ่งบางครั้งนักเรียนที่เก่งก็ช่วยสอนให้ บางครั้งก็ไม่ช่วย
เพราะอยากผ่อนคลายบ้าง ทำธุระส่วนตัวบ้าง จึงอาจถูกครูตำหนิได้

วรุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนได้รับเงินบริจาคตาม
วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม โดยได้รับจากผู้ปกครองบ้าง มูลนิธิบ้าง กิจกรรมที่จัดนั้นสอดคล้อง
ไปในทิศทางเดียวกัน โดยครูแต่ละกลุ่มสาระจะพูดคุยตกลงกัน ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่อง
เดียวกัน มีการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เช่น รัฐสภา เมืองโบราณ เป็นต้น ครูสอนภาษาจะพูดคุย
สร้างบทสนทนาแบบง่าย ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกหัดกันในระหว่างนั่งรถ โรงเรียนจัดให้ครูสอนไป
ศึกษาดูงานการจัดค่ายกิจกรรม English Camp ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา อีกกิจกรรมหนึ่ง คือ
กิจกรรมชุมนุมไค้คัลป์ที่โรงเรียนจัดขึ้นอยู่ในความสนใจตามวัยของนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียน
พูดภาษาอังกฤษในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสาระอื่น ๆ ท่ามกลาง
บรรยากาศที่สนุกสนานจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกโรงเรียน ทำให้ครูค้นพบความสามารถพิเศษ
ด้านอื่น ๆ ของนักเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถดังกล่าว

โรงเรียนจัดแข่งขันทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ คำภาษาอังกฤษ และนิทรรศการ ส่งผลให้เด็กนักเรียนสนใจ และกระตือรือร้นต่อการเรียนการสอนมากขึ้น

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนเคยพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่ฟาร์มโคนมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ครูสอนพยายามให้นักเรียนได้พูดคุยเป็นภาษาอังกฤษ มีเงื่อนไขว่าห้ามพูดภาษาไทยเด็ดขาด ครูถามตอบโดยให้นักเรียนใช้ความรู้จากหลาย ๆ วิชาที่เรียน เช่น ถามว่า วัวมีกี่ขา สีอะไร สีนี้เกิดจากสีอะไรผสมกับสีอะไร ทำไมวัวจึงกินหญ้า อวัยวะส่วนไหนย่อยหญ้าที่วัวกิน เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งผู้ปกครอง และนักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมเหล่านี้

รัชดาพร ขาวคม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) เห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานที่ ส่งผลให้เด็กนักเรียนมีประสบการณ์ และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เกิดความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น และกล้าแสดงออก ส่วนการใช้โรงเรียนใช้เครื่องตรวจบัตรนักเรียน เพื่อตรวจสอบเวลาการเข้า-ออกของนักเรียน โดยนักเรียนทุกคนต้องรูดบัตรก่อนเข้า และออกจากโรงเรียน นับว่าโรงเรียนได้พัฒนาไปอีกขั้นหนึ่ง เครื่องตรวจบัตรดังกล่าวมีเพียง 4 เครื่อง ติดตั้งอยู่ที่ประตูทางเข้าออก ประตูละ 2 เครื่อง ซึ่งก็ประสบกับปัญหาคือนักเรียนเข้าออกพร้อม ๆ กันหลายคน แย่งกันรูดบัตร เครื่องตรวจพบเป็นรหัสของบางคน ซึ่งเมื่อตรวจประวัติเวลาเข้าโรงเรียน และเลิกโรงเรียน พบว่า นักเรียนบางคนไม่ได้เข้าโรงเรียนตามกำหนดเวลา แต่แท้จริงแล้วได้เข้าโรงเรียน และออกจากโรงเรียนตามปกติ

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนมีงบประมาณจำกัด จึงไม่สามารถจัดหาเครื่องตรวจบัตรเพิ่มเติมได้อีกในขณะนี้ แต่ก็ได้แก้ปัญหาดังกล่าว โดยให้นักเรียนที่ไม่สามารถรูดบัตรได้นั้นไปลงชื่อกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งคอยให้ความสะดวกอยู่ที่ห้องบริเวณประตูเข้าออกของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารของโรงเรียนให้ความสนใจกับครูสอนให้ทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแล้วให้ครูออกแบบกิจกรรมกันเอง ซึ่งกิจกรรมมีลักษณะแบบบูรณาการหลากหลายตามความสนใจ นักเรียนได้ฝึกทักษะ แสดงความสามารถพิเศษของตน เพิ่มประสบการณ์ โรงเรียนใช้เครื่องตรวจบัตรนักเรียน โรงเรียนยังขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์เพิ่มเติม

5. สื่อการเรียนการสอน

จากข้อมูลเอกสารรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 (คณะกรรมการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนสองภาษาฉบับย่อ โรงเรียนชลราษฎรอำรุง, หน้า 18) พบว่า โรงเรียนจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนการสอน โดยพัฒนาห้องเรียน MEP ให้เป็นศูนย์

การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี มาใช้ในห้องเรียน และปรับปรุง ตกแต่งห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

สมศักดิ์ ลิลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า โรงเรียนมีการทำโครงการต่าง ๆ ซึ่งเราจะวัดจากชิ้นงาน เนื่องจากหลักสูตรของมัธยมศึกษา เราได้เน้นหลักสูตรของการคิดเข้าไป โดยทุกๆ ชั้นเรียนจะมีงานที่ชื่อว่า โครงการวิจัยของนักเรียน เช่น นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะต้องทำโครงการวิจัยในเชิงสำรวจ คือ การสำรวจในห้องเรียน อาจจะดูภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ อาชีพ ครูสอนชาวต่างชาติเข้ามาสอน เขาพูดภาษาไทยไม่ได้ แต่เมื่อไปร่วมกิจกรรมกับนักเรียน ครูสอนชาวต่างชาติจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมพร้อมๆ กันกับการเรียนรู้ของนักเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะมีสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่ทำโครงการ 8 คน ซึ่งเน้นทำงานร่วมกัน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 อาจจะเหลือ 6 คน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฝึกการคิดในลักษณะของการบริการชุมชน ในโครงการจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย เป้าหมายพื้นที่ที่จะลงไป และกำหนดวิธีการที่จะเข้าไปบริการ แล้วหาดัชนีชี้วัดว่า การบริการนี้จะทำให้เกิดผลสำเร็จบ้าง และนำเสนองานกันเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนอาจจะต้องคิดงานใหม่ ๆ ขึ้นมาเอง เป็นโครงการที่ค่อนข้างอิสระ เช่น สิ่งประดิษฐ์อะไรก็ได้ นักเรียนอาจจะทำการทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์

แก้วตา เขตสุวรรณ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า โรงเรียนใช้สื่อการเรียน การสอนที่ทันสมัย นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนสนุกไม่น่าเบื่อ และยังส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ด้วย

ธวัช บุทธรักษา (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ครูเป็นผู้เลือกและจัดหาสื่อ การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น ลักษณะ ของสื่อจึงขึ้นอยู่กับครูสอน ส่วนอาคารและห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนหลักสูตร MEP ใช้ห้องเรียนร่วมกับนักเรียนหลักสูตรปกติ โดยหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกัน สื่อประเภทนวัตกรรมมีราคาแพง การจัดซื้อต้องใช้งบประมาณสูง จึงยังไม่สามารถจัดหาได้ตาม ต้องการ ครูสอนจึงจัดทำสื่อกันเอง โดยใช้วัสดุที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย และคุ้มค่า

ผู้วิจัยสังเกต พบว่า อาคาร และห้องเรียนขาดการดูแล และไม่ได้รับการปรับปรุง ส่วนห้องน้ำส่งกลิ่นเหม็นส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนที่เรียนอยู่ห้องติดกัน วัสดุ อุปกรณ์บางชนิด ในห้องเรียนชำรุดเสียหาย ห้องเรียนมีรูปภาพของสัตว์ และสถานที่สำคัญของโลกติดไว้ตามผนัง ห้อง มีสีสันทาสวยสดงดงาม พร้อมทั้งมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษอยู่ใต้ภาพ มีภาพพร้อมคำบรรยาย เกี่ยวกับสารเสพติดให้โทษ มีหนังสือนิทานจิตว่างเรียงไว้ ครูมักใช้กระดานไวท์บอร์ดเป็นประจำ

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า โรงเรียนจัดหาสื่อประเภท วัสดุ อุปกรณ์ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายภาพสไลด์ เป็นต้น มีห้อง Sound Lab พร้อมกับอุปกรณ์ สำหรับใช้ปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ แต่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน อุปกรณ์บางเครื่องใช้ไม่ได้

นุชจริย์ จันเสี่ยม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ครูสอนชาวต่างชาติไม่สามารถจัดทำสื่อเองได้ ครูสอนชาวไทยเป็นผู้จัดทำให้ แล้วจึงนำไปให้ครูสอนชาวต่างชาติใช้สอน นักเรียน แต่ครูสอนชาวต่างชาติขาดทักษะในการใช้สื่อ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู

รัชดาพร ขาวคม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวเสริมว่า ครูสอนใช้สื่อที่เป็น ประเภทรูปภาพ บัตรคำ และการใช้เครื่องบันทึกเสียง แต่ก็มิกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้เห็นสภาพของจริง

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า บางคาบครูสอนไม่ได้ใช้ สื่อ มีเพียงหนังสือ และใช้วิธีบรรยายจนหมดเวลา บางครั้งครูนำสื่อมาใช้ไม่เพียงพอต่อจำนวน นักเรียน นักเรียนบางคนจึงไม่สนใจในการสอนของครู ครูสอนให้นักเรียนฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมกับอธิบายเนื้อหาให้ผู้เรียนเข้าใจและให้ทำแบบฝึกหัด เพื่อทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียน ครูสรุป บทเรียนบางครั้ง

สรุปได้ว่า โรงเรียนเน้นให้นักเรียนรู้จักวิธีคิด โดยให้นักเรียนจัดทำโครงการวิจัยของ นักเรียน เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับทั้งครูสอนชาวต่างชาติ และนักเรียน นำเทคโนโลยีที่ ทันสมัยมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ครูเป็นผู้เลือกและจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับ บทเรียน ครูสอนชาวต่างชาติไม่สามารถจัดทำสื่อเองได้ ครูสอนชาวไทยเป็นผู้จัดทำให้ สื่อที่ใช้เป็น ประเภทรูปภาพ บัตรคำ เครื่องบันทึกเสียง จำนวนสื่อไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

6. การวัดผลและประเมินผล

ผู้บริหาร โรงเรียนให้ครูสอนเป็นผู้วัดผล/ประเมินผลการเรียนของนักเรียนเอง โดยตั้ง เกณฑ์ไว้ วัดผลทั้งความสามารถในการสื่อสารและความรู้ทางภาษา นำผลของการวัดและประเมิน ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สมศักดิ์ ลิลา (สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า การวัดผล เมื่อเปรียบเทียบกับเด็ก ปกติกับเด็กสองภาษา มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ในมัธยมศึกษามีความแตกต่างกัน ส่วนในระดับ ประถมศึกษามีคล้ายกัน เนื่องจากครูในระดับประถมศึกษา ครูสอนชาวไทย และครูสอน ชาวต่างชาติร่วมกันออกแบบการเรียนการสอน และวัดผลไปตามกติกาของโรงเรียน ส่วนในระดับ มัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ครูสอนชาวต่างชาติจะใช้วิธีการประเมินผลแบบ Authentic Assessment

การประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง และจะไม่เน้นเรื่องของการสอบ เขาจะดู และสังเกตว่ามีนักเรียนคนไหนก้าวหน้าบ้าง แต่ในช่วงการสอบปลายภาคหรือปลายปี เราก็มีการสอบแบบการทำข้อสอบเหมือนกัน ในการวัดผลของนักเรียนภาคปกติกับนักเรียนสองภาษา เมื่อสอบปลายภาค เด็กสองภาษาไม่สามารถทำข้อสอบของ NT (National Test) ซึ่งข้อสอบดังกล่าวเป็นภาษาไทย กระทรวงศึกษาส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษา แต่ข้อสอบ NT เป็นข้อสอบที่มีภาษาไทยอย่างเดียว เด็กพวกนี้เรียนภาษาอังกฤษทำไมไม่ทำข้อสอบเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อมีนโยบายแล้ว การปฏิบัติจะต้องสอดคล้อง ไม่ควรให้เกิดทางเลือกโดยมีข้อสอบภาษาไทยอย่างเดียว นักเรียนก็เสียเปรียบ จึงเกิดการเปรียบเทียบโดยผู้ปกครองจะเปรียบเทียบว่า เมื่อเรียนหลักสูตรนี้ จะทำข้อสอบได้หรือไม่ ไม่มีสิ่งยืนยันกับผู้ปกครอง เพราะฉะนั้น การที่กระทรวงศึกษาวางนโยบายต่าง ๆ ที่คิดมาจะประสบความสำเร็จได้ ต้องรับดำเนินการปฏิบัติตามนโยบายของตัวเองที่วางเอาไว้ ถ้าไม่รับจะเกิดปัญหา ผู้ปกครองเขาก็รออยู่ แล้วสิ่งนี้เป็นข้อเสียที่จะต้องแก้ไข ซึ่งช่องทางแก้เบื้องต้น โรงเรียนได้ทำหนังสือร้องไปโรงเรียนก็มาวิเคราะห์นักเรียนดูวิชาที่พอเทียบกันได้ อย่างเช่น วิชาที่ว่าด้วยภาษา โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งพอจะเทียบกันได้ แต่ความจริงก็ต้องใช้ภาษาสำหรับวิชาภาษาไทยเป็นไปได้ว่า นักเรียนหลักสูตรสองภาษาเรียนไม่เก่งเท่านักเรียนหลักสูตรปกติ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ยังเน้นเรื่องของการคิดเชิงตรรกะ และเหตุผล

ธวัช บุตรรักษา (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ใช้การวัดผล และประเมินผล โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสามารถในการสื่อสาร ด้วยการพูด และฟังภาษาอังกฤษ

แก้วดา เขตสุวรรณ (สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2548) กล่าวว่า ครูสอนจะวัด และประเมินผลนักเรียนในด้านความสามารถใช้ภาษา การฟัง พูด อ่าน เขียน และสะกดคำ ซึ่งเป็นการวัดระดับการอ่านออกเขียนได้ มีการวัดระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานทางภาษาของนักเรียน โดยใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ ความสามารถ (Proficiency Test) สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษา

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ครูสอนวัดผลโดยใช้แบบทดสอบ ตรวจผลงานของเด็กนักเรียน มีการซักถาม สัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนไม่เข้าใจ ข้อซักถาม และสัมภาษณ์

วารุณี สุรังสี (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า วัดผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยประเมินให้ครบ 3 ลักษณะ คือ ประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลหลังเรียน จะทำการประเมินผลทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และวัดเจตคติ โดยใช้เครื่องมือในการประเมินผลหลายรูปแบบ ครูสอนชาวต่างชาติออกข้อสอบวัดผล

นักเรียนเอง โดยครูสอนชาวไทยคอยดูแลข้อสอบดังกล่าว มีทั้งข้อสอบที่วัดผลการฟัง และข้อเขียนแบบเขียนตอบ ไม่มีเลือก ครูไทยช่วยทำข้อสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ก่อนทำการปรับปรุงการเรียนการสอน ครูสอนชาวต่างชาติจะทดลองตอบข้อสอบของครูสอนชาวไทย เพื่อประเมินข้อสอบของครูสอนชาวไทย ใช้การวัดผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีข้อสอบกลางสำหรับการสอบปลายเทอม เพื่อการเปรียบเทียบและปรับปรุง ครูสอนชาวต่างชาติ บางคนไม่เข้าใจการวัดผล/ประเมินผล โรงเรียนแก้ปัญหาด้วยการให้ครูสอนชาวไทยเป็นที่ปรึกษา แนะนำครูสอนชาวต่างชาติในการวัดผล/ประเมินผลการเรียน

นุชจริย์ จันเสียม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า นักเรียนในหลักสูตร MEP ใช้ข้อสอบคนละชุดกับนักเรียนปกติ และมีการวัดผลนักเรียน MEP โดยจะต้องสอบสองครั้ง ครั้งแรกสอบข้อสอบ MEP ก่อนแล้วจึงไปสอบข้อสอบของหลักสูตรปกติ

อติติยา รัตนมาลา (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า ไม่ต้องการให้เด็กนักเรียนหลักสูตร MEP สอบสองครั้ง เพราะว่าหากสอบครั้งแรกผ่านแต่ไม่ผ่านครั้งที่สอง ถือว่าเด็กสอบไม่ผ่าน หากสอบผ่านทั้งสองครั้ง เด็กนักเรียนหลักสูตร MEP เหนือกว่าเด็กนักเรียนหลักสูตรปกติ มีความรู้ดีกว่าไม่เป็นธรรมกับเด็กนักเรียน

รัชดาพร ขาวคม (สนทนากลุ่ม, 28 กรกฎาคม 2548) กล่าวว่า การวัดผล/ประเมินผลควรเป็นบทสนทนามากขึ้น ซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนฝึกทักษะการฟัง ในชีวิตประจำวันเราใช้สื่อที่เป็นวิทยุ โทรทัศน์มากกว่า เพราะ ไม่มีเวลาพอที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร

สรุปได้ว่า โรงเรียนวัดผลไปตามกติกาของโรงเรียน ครูสอนชาวต่างชาติใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง ไม่เน้นเรื่องของการสอบ ครูสอนเป็นผู้วัดผล/ประเมินผล การเรียนของนักเรียนเอง วัดทักษะการใช้ภาษา ใช้แบบทดสอบ ตรวจผลงาน สัมภาษณ์นักเรียน ประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ครูสอนชาวต่างชาติ ไม่เข้าใจการวัดผล/ประเมินผล มีครูสอนชาวไทยเป็นที่ปรึกษานักเรียน MEP มีการสอบสองครั้ง และครูควรวัดผลด้วยบทสนทนา

การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำประเด็นที่สำคัญมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้ ดังตารางต่อไปนี้

การจัดการเรียน การสอนสองภาษา	ร.ร.สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”	ร.ร.ชลราษฎรอำรุง	ร.ร.อนุบาลชลบุรี	ผู้ปกครอง
หลักสูตร	หลักสูตรปกติ เรียกว่า International Program เรียนเป็นภาษาอังกฤษ ยกเว้นภาษาไทย/รับสมัคร เด็กเข้าเรียน	หลักสูตรปกติ เรียกว่า MEP อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เรียน เป็นภาษาอังกฤษ คัดเด็กเข้าเรียน	หลักสูตรปกติเรียกว่า MEP อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา สุขศึกษา เรียนเป็น ภาษาอังกฤษ/คัดเด็ก เข้าเรียน	ไม่สอดคล้อง กับหลักสูตร ปกติ/คัดเด็ก เข้าเรียน
วิธีสอน	สอนวิธีคิด	สอนตามแผน	สอนพัฒนาทักษะ	สอนแบบก้าว กระโดด
ผู้สอน	ปริญญาดริขึ้น ไป รู้วิธีสอน	บางคนจบปริญญาดริ บางคนจบสาขาที่ตน สอน	บางคนจบปริญญาดริ บางคนจบสาขาที่ตน สอน	บางคนจบ ปริญญาดริ รู้วิธีสอน
กิจกรรม	ครูช่วยกันออกแบบ และเตรียมให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	ครูช่วยกันคิดถึงความ สามารถพิเศษของ นักเรียน	ครูช่วยกันคิด เชื่อมโยงความรู้ แต่ละวิชา	พัฒนาทักษะ เชื่อมโยง ความรู้
สื่อ	ครู/นักเรียนเรียนรู้ ร่วมกัน	สอดคล้องกับ บทเรียน	สอดคล้องกับบทเรียน บทเรียน	สอดคล้องกับ บทเรียน
วัดผล/ประเมินผล	ตามสภาพที่เป็นจริง ไม่เน้นการสอบ	เข้าร่วมกิจกรรม	ทำแบบทดสอบทักษะ	ทำแบบทดสอบ/ บทสนทนา

ภาพที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา